

מ"ת 5332/10/16 - מדינת ישראל נגד שוקרי ראמין

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

מ"ת 5332-10-16 מדינת ישראל נ' ראמין
תיק חיצוני: 448006/2016

בפני מבקשים נגד משיבים	כבוד השופט טל פרי
מדינת ישראל	
שוקרי ראמין	

החלטה

בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, על פי הקבוע בסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים] תשנ"ו - 1996 [להלן: "**החוק**"].

במסגרת הבקשה עותרת התביעה למעצרו של המשיב בחלופת מעצר הכוללת מעצר בית מלא.

נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה במהירות מופרזת ונהיגה ללא ביטוח.

המשיב נעצר ביום 17.10.16 ושוחרר למעצר בית מלא בפיקוח, בנוסף, להפקדת מזומן וערבויות צד ג' וזאת כאמור בהחלטת כבוד השופט רונן פלג במ"י 20872-10-16.

הדיון נדחה מעת לעת לצורך משא ומתן בין הצדדים, ועיון בחומר הראיות והיום התקיים דיון לגופו של עניין.

ב"כ המשיב לא חלק על עילת המעצר ואף הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ולמעלה מכך, הודה בכתב האישום. המשיב הורשע והתיק נדחה לטיעונים לעונש ולקבלת תסקיר וזאת ליום 30.1.17.

מאחר והמשיב הודה בביצוע העבירות המיוחסות לו, מתייתר הדיון בשאלת הראיות לכאורה.

כמו כן, הצדדים הסכימו כי קיימת עילת מעצר ואף הסכימו כי המשיב ימשיך וישהה בתנאים אשר נקבעו בהחלטת מעצר הימים וביניהם, בין היתר, מעצר בית מלא בפיקוח אנושי.

יחד עם זאת, עתר ב"כ המשיב כי בית המשפט יצמצם את מעצר הבית של המשיב על מנת שהמשיב יוכל להשלים יתרת

ריצוי עונש מאסר בעבודות שירות אשר נגזר עליו בתיק קודם.

ב"כ המשיב טוען כי המשיב ריצה את מירב התקופה אשר נגזרה עליו (5 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות) ונותר לו לרצות כחודש ימים.

המבקשת מתנגדת בתוקף לבקשה וטוענת כי המסוכנות הנשקפת מהמשיב גבוהה ואף רואה בחומרה יתרה העובדה כי המשיב נהג ברכבו בזמן פסילה בשעה שהוא מרצה מאסר בפועל בגין עבירות נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף.

אקדים ואומר כי לאחר ששקלתי את האמור בבקשה, ואת עתירת המשיב, לא מצאתי לנכון להיעתר לבקשה ואסביר :

המשיב מחזיק ברישיון נהיגה משנת '87, כאשר בעברו 48 הרשעות קודמות וביניהן 2 הרשעות של נהיגה תחת השפעת סמים/ אלכוהול והרשעתו האחרונה בגין נהיגה עם רישיון נהיגה אשר אינו תקף לסוג הרכב. באותו אירוע נהג המשיב באוטובוס זעיר ציבורי, על אף שאינו מורשה לעשות כן ונדון לפסילת רישיון למשך 11 וחצי חודשים, למאסר על תנאי למשך 7 חודשים, שלא ינהג בזמן פסילה וכן הופעלו שני מאסרים על תנאי אשר עמדו תלויים כחרב מעל ראשו, כך שהמשיב נדון ל- 5 חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות.

את עבודות השירות ביצע המשיב בבית ספר ניר בכלא רמלה.

על אף היד שהושטה למשיב, בכך שניתנה לו האפשרות לרצות את המאסר בדרך של עבודות שירות,

הרהיב המשיב עוז ונטל לידי רכב פעם נוספת ונעצר בצומת בית עובד בשעה 05.00 וזאת כאשר הוא מבצע עבירה של נהיגה במהירות מופרזת של 135 קמ"ש במקום בו מותרת מהירות של 90 קמ"ש בלבד.

כלומר, המשיב נהג ברכב בפסילה וממשיך ומבצע עבירות תעבורה חמורות נוספות.

מדובר בזלזול בחוק וזלזול בהחלטות בית המשפט ואין מקום להתיר למשיב לחזור ולבצע עבודות השירות לאחר שהפר החלטת בית המשפט ברגל כה גסה.

בבש"פ 1782/13 ראני חלייחל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (10.3.13) קבע כב' הש' רובינשטיין :

יסודה של הבקשה בעובדה, כי המעשים המיוחסים למבקש נעשו בזמן שהלה היה בתקופת ביצוע עבודות שירות, שנגזרו עליו בתיק אחר. סבורני, כבית המשפט המחוזי, שעובדה זו - המלמדת על הקושי במתן אמון במבקש - נזקפת לחובתו דווקא (ראו בבש"פ 10801/04 בן חמו נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 5.12.04); בבש"פ 9089/11 עזרא נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 25.12.11). גם אם - כטענת המבקש - פועל יוצא של דחיית הבקשה להקלה בתנאי מעצר הבית הוא הפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת העונש במאסר, מה שכמובן איני מביע כל דעה לגביו והוא תלוי בהחלטות ובנסיבות שמחוץ לתיק זה, אין למבקש להלין בעניין זה אלא על עצמו.

בעח (מרכז) 24861-05-19 יעקב אליהו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (23.5.13) אשר נסיבותיו דומות למקרה דנן,
קבע כב' הש' דותן :

"צדק גם בית משפט קמא בכך שקבע שאין מדובר בשינוי נסיבות. העורר היה אמור להתחיל את ביצוע עבודות השירות בתאריך 21.12.12. הנהיגה שבה נתפס נוהג ללא רישיון וללא ביטוח וכשהוא פסול לנהיגה הייתה ביום 23.12.12.....כאשר ביצע את העבירה נשוא תיק זה , היה עליו לדעת שאם יתפס וייעצר, הרי יימנע ממנו לבצע עבודות שירות..."

כאשר התייצב המשיב בבית המשפט ונדון למאסר בדרך של עבודות שירות ושב ונהג ברכב טרם יבשה הדיו על גזר הדין, הוכיח הוא בהתנהגותו כי לא ניתן ליתן בו אמון וכי אין מקום להקל ראש במסוכנות הנשקפת ממנו.

מכל האמור, החלטתי לדחות בקשתו להקלה בתנאי מעצר הבית ואני קובע כי המשיב ימשיך וישהה באותם תנאים אשר נקבעו בהחלטת מעצר הימים.

כל ההתחייבויות והפקדת המזומן יועברו לתיק זה.

ניתנה היום, א' חשוון תשע"ז, 02 נובמבר 2016, בהעדר הצדדים.